

- T. Listje.
- U. Pravo si povedal. — Jakob! koliko sort so tedaj popki?
- J. Trojne sorte.
- U. Kakošni?
- J. Mladični, listni in cvetni.
- U. Kje se dobijo mladični popki?
- J. Na mladem lesu.
- U. Kje pa listni?
- J. Na mladem in starem lesu.
- U. Kje pa cvetni?
- J. Na starem lesu.
- U. Anton! poglej to le češpljevo vejico na mladem lesu, in povej mi, kaj vidiš pri nekterih popkih?
- A. Tukaj vidim tri popke vstric.
- U. Kakošin je srednji popek?
- A. Precej debel je in podolgast.
- U. Kaj bo tedaj iz njega pognalo?
- A. Mladika.
- U. Kaj pa iz stranskih dveh, ker sta lepo okrogla?
- A. Cvetje.
- U. Ali se tedaj cvetni popki nahajajo le na starem lesu?
- A. Pri češpljah se dobe tudi na mladem lesu.
- U. Otroci! kdaj pa drevje popke za drugo leto požene?
- Nihče ne odgovori.
- U. Otroci! zamerkajte si dobro, da o Kresu prednjega leta.

Lorre Pintar.

Opominek za orglavca.

Red za cerkvene pesmi v tem mesecu. Za svečnico ali za praznik darovanja Gospodovega: Pri darovanji: „Štirideset dan od poroda,“ — „Vse čistosti, Marija, cvet“ (glej Potočnikove sv. pesmi.) — Med tem, ko se blagoslovljene sveče dele, se poje predpev: „Lumen ad revelationem“ i. t. d., med procesijo: „Adorna — Responsum accepit“ i. t. d., — ko procesija nazaj gre, se poje odpev: „Obtulerunt“ i. t. d. (glej v cerkvenih mašnih bukvah ta praznik.)

Za 2. predpepelnično nedeljo (Sexagesima): Pri darovanji: od matere božje ali od sv. Blaža (glej Potočnikove sv. pesmi.)

Za 3. predpepelnično nedeljo (Quinquagesima): Pri daro-

vanji: „Jezus, sin Davidov, smili se mene!“ (glej Dolinarjeve nedeljske pesmi.)

Za pepelnico: Pri darovanji: „Kristijanje, postni čas“ (glej Potočnikove sv. pesmi.)

Za 1. postno nedeljo: Pri darovanji: postna, kakor na pepelnico, ali spokorna: „Večno srečno je življenje“ (iz Potočnikovih bukvic.)

Za 2. postno in kvaterno nedeljo: Pri darovanji: „Daj mi, Jezus, da žalujem;“ — po povzdigovanji: „Ti, o Jezus, serčnomili,“ (glej Praprotnikove pesmi *) in g. Riharjeve napreve od sv. obhajila in od matere božje.)

Pri sv. križevem potu naj bi se pela stara pesem: „Oh, pridite stvari!“ (glej Potočnikove sv. pesmi.)

P o v e s t i.

Učenik mora svoje nauke v šoli tudi s tem prijetne narejati, da učencom včasih kako lično povest pové ali pesmico zapoje kot plačilo, kadar so kaj bolj pridni. Dasiravno berejo učenci v šolskih berilnih knjigah dosti povest, imajo vendar prav radi, ako se jim tudi kaj pripoveduje. Zatoraj naj učenik včasih kake primerne povesti in pesmice pojišče, in naj se jih navadi, da jih more prav razumno in gladko povedati ali zapeti. Take povesti ali pesmi pa naj bodo mične in podučivne. — Učenci tudi doma radi pripovedujejo, kar slišijo v šoli. To olikuje um in serce, in tudi jezik se s tem gladi in postaja vedno bolj gibčen. — Takih kratkih povestic in pesmic bo tedaj „učiteljski Tovarš“ tudi kaj nabiral v svojo torbo, ter jih svojim tovaršem učenikom za šolsko zabeljo podajal. — To pot nekaj

od štirih letnih časov.

„Jaz bi rad, da bi bila vedno zima“, pravi France domu pridši, ko se je dersal, kepal in igral s snegom. Oče mu dajo listek papirja, in pravijo: „Zapiši na ta listek, kar si zdaj rekel!“ France vzame papirček, in zapiše: „Jaz bi rad, da bi bila vedno zima“. Oče vtaknejo ta listek v listnico. Zima mine, pomlad pride. France gre s svojim očetom na vert. Gorek ve-

*) Tu opomnimo vse marljive pevce in pevke, da bi se ravnali po popravljenih pesmih v bukvicah: „Pesmi, cerkvene in druge“.